

"Magyar zsidó" márpedig nincs

Időről-időre felmerülnek olyan kérdések, melyek azt firtatják, hogy van-e egy zsidó származású embernek helye hazafias, nemzeti gondolkodású szervezetekben. A válaszok meglehetősen ellentmondásosak, mint ahogyan a nemzeti radikálisok állásfoglalásai sem tiszták minden kérdésben. Mi, hungaristák, viszont úgy véljük, egy olyan szervezetben, mely magát nemzetinek aposztrofálja, egyetlen zsidónak sincs keresni valója. Természetesen ilyenkor - csupán érzelmi kategóriába szorítva a kérdéskört - megkapjuk a szerintük jogos kritikát; túl vaskalaposak vagytok! Valóban így lenne? Lássuk csak.

A kérdés a következő: lehet-e magyar a zsidó? Vagy, hogy még pontosabban fogalmazzunk, lehet-e két identitása egy embernek? A válaszunk az, hogy nem. Az illető vagy magyar, vagy zsidó. De olyan nem létezik, hogy "magyar zsidó". Azok a zsidó származású emberek (ők többnyire fél, vagy negyedrészen voltak zsidók, de teljesen szakítottak is zsidóságukkal, sőt, megtagadták azt), akik magyarként tudtak élni, elenyészően kevesen voltak, ezek a kivételek csak erősítik a szabályt. A kettő együtt nem megy. Hogy miért? Azért, mert a magyar nép lelki alkata, mentalitása, szellemisége, totálisan mond ellent a zsidóság tulajdonságainak. Nem is beszélve arról, hogy nincs két olyan vallás, melyek között nagyobb lenne a különbség, mint a keresztény és a zsidó.

Az, hogy a mai magyar társadalom viselkedésében már nem emlékeztet népünk eredeti tulajdonságaira, értékeire, pont azt bizonyítja, hogy szellemileg el van zsidósodva. Éppen ezért azt mondhatjuk, hogy a zsidóság már régen túllépett vérségi keretein, és jóval több zsidó él Magyarországon és Európában annál, mint ahánynál a zsidó származás vérségileg is bizonyítható. De a "csupán" szellemileg elzsidósodott embereknel még van esély, hogy visszavezessük őket népközhöz.

Aki zsidónak születik, az is marad. Ezen nincs mit szégyellni. Hogy van-e jó zsidó? Természetesen van. Az ilyen zsidó céljai megegyeznek a hungarizmus zsidókérdésben alkotott álláspontjával. Ez pedig nem az antiszemitizmus, hanem az aszemizmus. A múlt század elején a cionizmus kifejezést még arra használhatták, amire való. Azaz, hogy a szétszórtásban élő zsidóságnak létre kell hoznia egy önálló hazát. Ez volt a célkitűzés. A látszat szerint meg is valósult, de még sem látjuk azt, hogy a világ zsidóságának egésze ott élne.

Más kérdés, hogy bebizonyították, nem képesek sem szétszórtásban, sem egy ország határain belül békében együtt élni másokkal. És ez mindaddig így lesz, amíg a zsidó sovíniszta mentalitás vezérli őket. Egy ki-

út van számukra; ha megtérnek Jézus Krisztushoz, és konnaionalista elvek mentén vezetnek az a térséget. Ez lenne Isten akarata. A becsületes zsidó embereknek az lenne a feladatuk, hogy ezen munkálkodjanak, hogy a világ összes zsidója egy olyan országban éljen, ahol nincs háborúskodás, nem gyilkolnak le módszeresen válogatás nélkül nőket és gyermekeket is. Az a zsidó, aki ezt tekinti céljának, jó zsidó.

Tehát aki zsidónak született, vérségileg is zsidó származású, nem lehet, sőt, nem is tud teljes mellszélességgel magyar lenni, nagyon ritka kivételtől eltekintve, de mint írtam fentebb is, a kivétel csak erősíti a szabályt. A "kettős identitás" veszélyeire akkor derül fény végérvényesen, ha a történelem viharai egy olyan választásra kényszerítik, amikor nincs lehetőség maszatolásra, választania kell zsidósága és magyarsága között. És egy zsidó a zsidóságát fogja választani, ezzel felháborodást, csalódottságot fog okozni azoknak a magyaroknak, akik megbíztak benne. Éppen ezért mi tartjuk magunkat ahhoz az alapelvhez, hogy zsidónak köztünk nincs helye, illetve ahhoz, hogy az a nemzeti szerveződés, mely semmibe veszi ezt, éppen a lényegét veszti el. Tehát veszélybe kerül nemzeti mi-voltának hitelessége.

Lantos János - Kitartas.hu
2012. 06. 28.

Árpád zsidó volt?

- Dr. Balogh Sándor válasza Komoróczy Géza "professzor"-nak

A HETEK „Országos Közéleti Hetilapban” pár napja, pontosabban a XVI. évfolyam 24. számában a „mélymagyarok,” azaz a nemzeti érzésű magyarok szemében vörös posztónak szánt **A zsidó Árpád fejedelem és a mélymagyarok** címmel jelent meg egy interjú Komoróczy Géza „történelemszakkal.” http://www.hetek.hu/interju/201205/a_zsidó_arpád_fejedelem_es_a_mélymagyarok

Komoróczy úr professzorsága idézőjelet érdemel a lapban közölt interjú alapján. A „professzor” név egy professzionális történész tanárra enged utalni, amit Komoróczy úr nem érdemel meg, illetve érdemtelenül használ ebben az esetben. Inkább professzionális manipulátor, aki egy régi trükköt, illetve tekintély-csúsztatást használ, és professzori tekintélyével próbál súlyt adni tudományosan megalapozatlan véleményének.

A lap még egy propaganda bulvár lapnak is dicsegetésre valló címet adott az interjúnak, **A zsidó Árpád fejedelem és a mélymagyarok**.

Először is, Komoróczy úr nem mondta, hogy Árpád zsidó volt. Ő csak feltételezte, mint egy lehetőséget, és a lap szerkesztője csinált belőle egy tényállítást, és írta „a zsidó Árpád.” Ez megbocsájtatható lenne egy egyszerű szerkesztőnek, aki csak egyszerű olvasásra gyárt címekeket, és nincs ideje megemészteni, amit olvas. Azonban itt szándékos csúsztatásról van szó.

Ugyanis Komoróczy úr ezt mondta: „*Márpedig könnyen elképzelhető, hogy nemcsak a kazárok, hanem szövetségeseik vezetői is felvették a zsidó vallást. Ezért merem azt mondani – magamban egy kicsit nevetve azon a fricskán, amit ez a mélymagyar tudatnak jelent –, hogy ha valaki egyáltalán zsidó volt a honfoglaló magyarok között, akkor Árpád fejedelem biztosan.*”

Olvassuk csak el még egyszer, óvatosan. „*Könnyen elképzelhető...*” Tehát nincs semmi adata, csak élénk fantáziával elképzel. Mit képzel el? Hogy a magyarok nem a zsidósított kazárok elől menekültek, hanem még az újhitet is felvették. No és ha felvették, hát Árpád is biztos felvette. Bizonyíték? Persze, hogy nincs.

Akkor miért mond minden bizonyíték nélkül

ilyen zagyvaságot egy „történelemszakkal”? Hát, hogy „fricskázza a mélymagyarokat!” Ilyen személy, aki állítólagos szakmai tudását egy jóhiszemű nemzet jóhiszemű tagjainak, akik nem csak megtűrik, hanem befogadták és jó megélhetést adnak neki, a fricskázására használja, az olcsó propagandista és manipulátor az én könyvemben. Ha diákjainak is „elképzelt” és „fricskázó” történelmet tanít, szégyent hoz az iskolára, ez esetben az ELTÉRE, amelyik alkalmazza!

De nézzük meg a tényeket, amelyeket a „professzor” úr nem vesz figyelembe. Kezdjük Koestler Arthurral, akit a *Sötétség Délben* című munkája világhírűvé tett. Koestler az európai zsidóság történetét kutatva a kazároknál kötött ki. A számtalan nyelvre lefordított *A Tizenharmadik törzs* c. munkájához alapos kutatásokat végzett. Ha lett volna valami esély, hogy Álmos vagy Árpád zsidóhitre való áttérése valószínűsíthető, ő biztos megragadta volna az alkalmat, hogy ezt megemlítsse. Azonban Koestler mikor felsorolja a népeket, amelyek áttértek a zsidó hitre: a fekete bőrű falashák Abesszíniában, egy törzs Kínában, a jemeni zsidók, a berber törzsek a Szaharában, és a kazárok, a magyarokat nem említi.

Az Árpáddal esetleg bevonuló zsidó vallású törzsek pedig nem magyarok voltak Koestler szerint, hanem kabarok, akik csatlakoztak a magyarokhoz (angol szöveg, 142. o). Feltételezhető, hogy Koestlernek is volt olyan élénk fantáziája, mint Komoróczy úrnak, de neki nem jutott eszébe, hogy Árpád zsidó lehetett volna.

Egyébként az orosz történész, M. I. ARTAMONOV, *Istorija Khazar* (Leningrad, 1962) című munkájában az írta, hogy

„*Kazáriában az uralkodó és az államot vezető réteg teljesen elzsidósodott és Álmos idejében egy Obadja nevű, talmudista zsidó királya lett... és talmudi ítéletekkel sújtotta a nem-zsidó kazár népet. A nem-zsidó nép fellázadt... Obadja a szomszédos besenyő harcosokból állított fel egy hadsereget és ölette a nem-zsidó szabadságharcosokat... akik nem bírva a túlerővel, a kazáriai szövetségből kivált Álmos-Árpád magyarságához csatlakoztak, mint kabarok.*”

Tehát nyilvánvaló, hogy míg esetleg voltak zsidó hitre kényszerített kabarok, a magyarok Álmos

és Árpád vezetésével a zsidóság felvétele helyett kiléptek a szövetségből.

Azonban ez nem minden, amit a „professzor” úr elfelejtett, mikor ezt mondta: „*ha valaki egyáltalán zsidó volt a honfoglaló magyarok között, akkor Árpád fejedelem biztosan.*” Nagy igyekezetében, hogy a „mélymagyarokat” fricskázza, elfelejtette, hogy ha Árpád valóban felvette volna a zsidó vallást, attól nem lett volna zsidó, csak vallást változtatott volna, de megmarad magyarnak. Vagy ő úgy látja, hogy aki zsidó, az nem lehet magyar? Tehát a kijelentés önmagában a történelmi tévessége mellett, fából vaskarika. Ha fel is vették volna a zsidó vallást, akkor is magyarok maradtak volna, ahogy a zsidóvá lett kabarok megmaradtak kabarnak, és a kazárok megmaradtak kazárnak.

Kedves Komoróczy „professzor” úr, ha a mélymagyarok fricskázása volt a célja ezzel az interjúval illetve könyvével, bakot lőtt. Ha a könyvének akart propagandát csinálni, gondolom, néhány magyar gyűlölő HETEK olvasó megveszi a könyvet, de a nagyközönség átlát a trükkön és másra költi a pénzét. A fricskázott mélymagyarok pedig a megérdemelt utálattal fogadják propagandaförmedvényét. Ami a történész kollégáit és a magyar felsőoktatást illeti, azokra pedig szégyent hozott, és ha van bőr a képén, nyugdíjba vonul, és teljes idős manipulátor lesz, hogy nyugodtan fricskázhasson. Egyetemi katedrája és esetleges érdemei a múltban nem jogosítják fel „professzor” urat, hogy a nemzettel fricskázson és történelmet hamisítson.

És még egyet, tisztelt Komoróczy úr. Számunkra, magyarok számára, éljünk otthon vagy a nagyvilágban, nincs „mély magyar” vagy „magas magyar.” Csak magyar van, és magyarul beszélő idegen. És itt nem az állampolgárság vagy a vallás számít, hanem a nemzethez való hűség.

Az interjúért pedig köszönettel tartozunk, hogy alkalmat adott leleplezni Komoróczy urat, és ízeletet adott, hogy két kötetes Magnus Opusától mit várhatunk. Ne várjunk egy ELTE professzorhoz illő valós történelmet, hanem manipuláló szándékkal írt propagandát.

Balogh Sándor,
Ph. D., Professzor emeritus, USA
Továbbította az MVSZ Sajtószolgálat

